

Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/cs>

point4me.cz
 tisk online snadno a rychle

VÝROČÍ KVĚTNOVÝCH UDÁLOSTÍ NA Kladně

V pondělí 6. května 2013 jsme si položením věnců a květin připomněli na Kladně 68. výročí ukončení 2. světové války. Vzpomínky se zúčastnili členové kladenských organi-

zací ČSBS, ČsOL, Sokolské župy Budečské a žáci 5. ZŠ, kteří v úvodu pietní vzpomínky na náměstí svobody zazpívali státní hymnu. Pietní vzpomínky se zúčastnil i primátor statutárního města Kladno Ing. Dan Jiránek. Po dlouhých letech byl vynešen na veřejnost i historický prapor Svazu osvobozených politických vězňů a pozůstalých po obětech nacismu. Foto z pietní vzpomínky na str.6.

Text: P.Hroník

Foto: G.Havlůvová, S. Pítr

Nejdůležitější body:

- KVĚTNOVÉ UDÁLOSTI
- BOHUSLAV KOUBA
- NÁVŠTĚVA U...
- VZPOMÍNKY NA VÁLKU ZŮSTÁVAJÍ...

Bohuslav KOUBA - velitel skup. BIOSCOP † 3.5.1942

Nar. 7. července 1911 v Újezdě u Kladna. Úkolem skupiny BIOSCOP bylo provádět destrukce na železničních tratích a pokus o sabotáž ve vsetínské Zbrojovce. Dne 28. dubna 1942 krátce po půlnoci byla skupina vysazena poblíž Požárů na Křivoklátsku, kde ukryla kontejner s destrukčním materiálem a poté zamířila do Slaného, kde se rozdělila. Kouba odjel do Prahy a navázal styk s npor. Adolfem Opálkou a dalšími parašutisty. Pokus o vyzvednutí materiálu u Požárů byl neúspěšný. Pomoc se vydal hledat do Kutné Hory u spojky rotného Mikše na četnické stanici, kde však byl zatčen a před příjezdem gestapa požil jed.

Text: P.Hroník, foto:internet

Uvnitř tohoto vydání:

ELA PAVLOVÁ	2
MILOSLAVA DRVOTOVÁ	3
VZPOMÍNKY NA VÁLKU	4-5
KVĚTNOVÉ UDÁLOSTI	6
IRK BERLÍN	7
STALINGRAD	8

Návštěva u... sestry ELA PAVLOVÁ

U příležitosti 89. narozenin sestry Ely Pavlové jí navštívila jednatelka a předsedkyně OV ČSBS Kladno. Sestra Ela vyprávěla svůj životní pří-

běh. Narodila se 20. dubna 1924 v Sušici do smíšeného manželství. Otec byl křesťan, matka Židovka, ale židovské zvyky se v rodině nedodržovaly. Rodiče vychovali tři dcery, jedna se narodila v roce 1920, následovala Ela a v roce 1928 se narodila ta nejmladší. Po zaháje-

ní 2. světové války se rodina ocitla v nebezpečí. Otec Ely, ač křesťan, nastoupil do Hagiboru, později byl transportován do Terezína a odtud do polských koncentračních táborů. Ani tři sestry nebyly ušetřeny útrap války a do Terezína přijely transportem v roce 1943.

Nejmladší sestře hrozilo nebezpečí transportu s mladými dívkami, ale starší sestry si ji ponechaly u sebe. Tím, jí de facto zachránily život, protože pozdější transport mladých z Terezína byl téměř zlikvidován v Osvětimi. Ke konci války do Terezína byla přivezena i jejich maminka. Díky velkému štěstí se vrátil krátce před osvobozením otec a za pomoci známých se dostal až do Terezína. V tu dobu již Ela měla známost. Jednalo se o Huga Pavla (bratra spisovate-

le Oty Pavla), kterému se podařilo se svým budoucím tchánem z Terezína utéci. Sestra Pavlová také uprchla se dvěma přáteli z Terezína během noci z 5. - 6. května 1945. Pro maminku a obě sestry se vrátil otec a odvezl je dříve, než byl Terezín uzavřen z důvodu karantény. Na Vánoce, 24. 12. 1945 se sestra Pavlová vdala za Huga Pavla, v letošním roce tomu bude neuvěřitelných 68 let. Vychovali dvě dcery a nyní se těší již z 9 pravnoučat.

Text a foto: G. Havlůjová

(foto: zleva Klárka Havlůjová, s. Havlůjová, s. Pavlová a s. Knotková)

**Bratři a sestry,
dne 8. června 2013
v 10:00 hodin se
bude konat v
prostoru hornického
muzea dolu Mayrau
pietní vzpomínka
na lidické muže, na
kterou jste zváni.**

MAYRAU - POMNÍK LIDICKÝCH MUŽŮ

Návštěva u... sestra MILOSLAVA DRVOTOVÁ

U příležitosti 92. narozenin navštívil sestru Drvotovou předseda ZO Kladno Petr Hroník, jednatelka OV Irena Knotková a předsedkyně OV ČSBS Kladno Gabriela Havlůjová. Sestra Miloslava ochotně vyprávěla svůj nelehký životní osud za války.

Ale začneme od začátku. Narodila se 23. listopadu 1920 v Řevničově u Rakovníka, kde její otec sloužil jako četník. V roce 1935 odešel do důchodu a rodina se dvěma dcerami přestěhovala na Kladno, na Engrt. Sestra Drvotová začala studovat rodinnou školu, kterou ale záhy po začátku války zavřeli a tak nastoupila na zdravotní dvouletou školu. Seznámila se s Janem Klíma, který studoval Vyšší průmyslovku na Kladně a zde začíná příběh s tím nejhorším možným koncem. Jan Klíma se zapojil při práci v kladenské Poldovce do špionáže. Ilegální činnost začala v Sovětském svazu.

Po zahájení války pět mužů, letců, chtělo odejít na západ bojovat, ale nepodařilo se jim to a tak se dostali nakonec do Sovětského svazu, kde nejprve byli zadrženi, ale následně vyškoleni a posláni zpět. Tito muži byli ve velkých továrnách, kde se vyráběly zbraně. Ať to bylo ČKD v Praze, Škoda v Plzni, či Poldi v Kladně. Jan Klíma vyráběl vzorky pancéřových desek a poté

je společně se sestrou Drvotovou odnášeli dalšímu člověku, faráři, ke kladenským kasárnám. Vzorky pancéřových desek, ale i hlavně byly poté zasílány do Sovětského svazu. Při jedné cestě ke kasárnám však byli sledováni gestapem. Jan Klíma tedy požádal rodiče sestry Drvotové o její ruku a do měsíce byla svatba v kostele. Svatba se konala v roce 1940, manželé však spolu byli pouze jeden týden. Tak dlouho trvalo gestapu, než si pro Jana přišli. Byl odvezen na výslechy do Petschkova paláce v Praze a následně na Pankrác. Zde strávil půl roku, povolena byla manželům jedna návštěva. Sestra Drvotová se stále dožadovala návštěvy svého muže, až jí zadrželi a v Petschkově paláci vyslyšeli, naštěstí však byla propuštěna. Jan Klíma byl následně poslán do vězení do Drážďan a na další místa v Německu. Popraven byl v Plotsensee v Berlíně dne 8. září 1940, pouhé dvě hodiny dělili od smrti jeho a Julia Fučíka. Tento den bylo popraveno oběšením 450 českých vlastenců. Nejprve byli odsouzeni k popravě gilotinou, v den smrti však nefungovala a tak přišli němečtí důstojníci na jiný způsob popravu a to oběšením. Jan Klíma napsal své mladé ženě poslední dopis „zaříd' si život, jak nejlépe můžeš“. Sestra Drvotová ve svých nejlépeších letech žila v každodenním strachu. Z ilegální skupiny tvořící 150 osob bylo 8 z nich

zavražděno. Pracovala jako zdravotní sestra u dr. Horáka, který tajně přichyšťoval setkání vězňů z kladenské sokolovny s jejich rodinami ve své ordinaci. Rovněž vypomáhala v zásobování rodině Pithartů, jejichž otec byl zatčen a manželka zůstala s dvěma dětmi sama. V září 1945 sestra Drvotová vstoupila do Českého svazu bojovníků za svobodu na Kladně, je tedy naší nejméně členkou. V roce 1949 se vdala podruhé za pana učitele Drvotu a spolu vychovali jednu dceru. Sestra Klímová působila 32 let na tuberkulózním oddělení v nemocnici, kde se mimo jiné setkala i s lidickými ženami a dětmi. Vzpomíná na vyprávění vloni zemřelé lidické Emilky Chválové, jako kdyby to bylo dnes.

Paní Drvotová by si přála být mezi námi minimálně do 100 let a my jí přejeme., aby se toto přání vyplnilo.

Text a foto: G. Havlůjová

(foto nahoře s. Drvotová, dole zleva s. Knotková, s. Drvotová, s. Havlůjová a br. Hroník)

Vzpomínky na válku zůstávají i po 68 letech...

... TEN KŘÍK SI
PAMATUJI DO
DNEŠKA,
NEJVÍC TO,
JAK MALÝ
LÁDÍK KŘIČEL
„NEZABÍJEJTE
MI MAMINKU,
NEZABÍJEJTE MI
TATÍNKU...“

V minulých týdnech sestra Hana Němcová domluvila s Lucií Wittlichovou, starostkou obce Zákolany, pozvání k pietnímu aktu, který se konal dne 7. května 2013 v odpoledních hodinách.

Sestra Hana Němcová je jednou z posledních žijících pamětnic krvavého činu, který dne 8. května 1945 vykonaly na zákolanských občanech prchající jednotky SS. Pietního aktu se za OV ČSBS Kladno

zúčastnili předsedkyně OV sestra Gabriela Havlůjová a předseda ZO bratr Petr Hroník. Mezi zúčastněnými byli také místostarostové obce Jiří Šup a Vladimír Dobeš, děti ZŠ Zákolany, potomci a příbuzní. Pietní vzpomínku zahájila paní starostka u pomníku obětem krvavého činu, který se nachází na rozcestí Zákolany – Blevice – Koleč. Poté paní starostka předala slovo přítomné sestře Haně Němcové, která dětem vyprávěla své vzpomínky na květnové události, které se udály před 68 lety. Následovalo krátké představení činnosti naší organizace, kterého se ujala sestra Havlůjová.

Vzpomínka pokračovala u pamětní desky umístěné na budově bývalého cukrovaru. Nakonec jsme se společně s dětmi přesunuli na ná-

ves, kde jsme položili věnce a květiny u pomníku věnovaného obětem první světové války. Po ukončení pietního aktu a rozloučení s dětmi a občany Zákolany jsme se přemístili se sestrou Hanou Němcovou, paní starostkou Lucií Wittlichovou a s panem místostarostou Jiřím Šupem do nedaleké obce Trněný Újezd, kde jsme také uctili památku obětí 1. a 2. světové války. Na závěr patří velké poděkování paní starostce za přivítání k dnešní pietní vzpomínce a vyjádření velkého uznání, jak je ze strany vedení obce postaráno o pomníky obětem války.

Připomeňme si ještě v krátkosti vzpomínku sestry Hany Němcové na květnové události:

„Když přešel jeden pancéřový vlak dne 7. května 1945, vyšli jsme všichni z krytů na stráň. Jenomže se objevil další pancéřák a Němci začali na nás střílet – můj otec mě i bratra popadl pod paži a kutálel se s námi ze stráně dolů, ostatní lidé se také útekem zachránili, nikomu se ten den nic nestalo. Následující den, 8. května 1945, bylo krásné počasí, slunečno, všichni už věděli, že se blíží konec války. Z Prahy prchaly kolony

... sestra Hana Němcová.

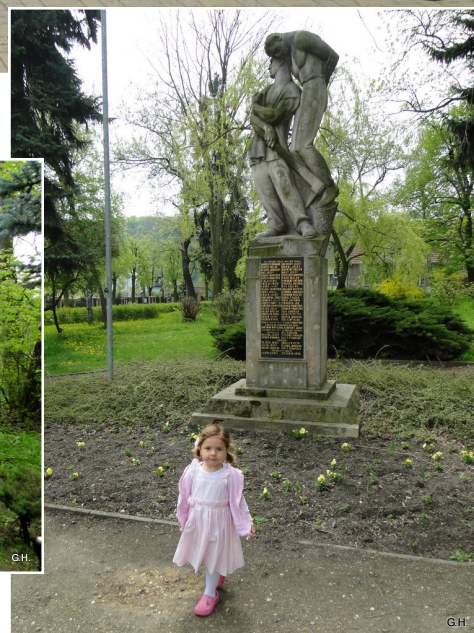
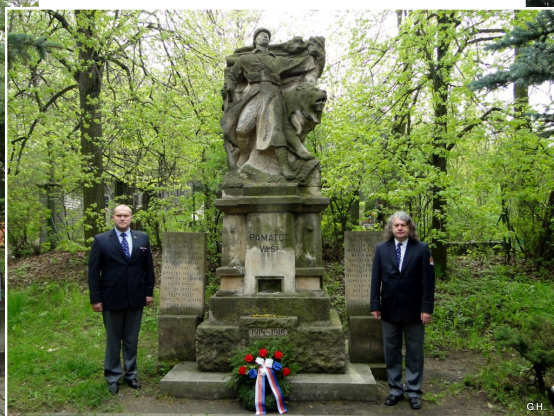
vojáků SS a chtěli se dostat na západ a do zajetí k Američanům. V Záhlebě zahlédli skupinu lidí, kteří se nestačili ukryt, přepadli je a před dílnou mého otce zastřelili 5 mužů a jednoho osmiletého chlapce. To vše jsem prožila spolu s rodiči a příbuznými ve vedlejším bytě při otevřených oknech. Nás zachránilo to, že jsme byli ukryti pod okny, takže nás esesáci neviděli a domnívali se, že byt je asi prázdný. Ten křik a střelení si pamatuji do dneška, nejvíc to, jak malý Ládík křičel „nezabíjejte mi maminku, nezabíjejte mi tatínka“... Jeho maminka celý masakr jako zázrakem přežila

pod ostatními mrtvolami, další souseď přežil s průstřelem plic a nohy. Další kolony esesáků do popravených opět střelili – můj bratranec prý měl v sobě 24 průstřelů. Podle úmrtního listu průstřely srdce, břicha a tři průstřely hlavy... Dílna mého otce byla dávno zbořena a na místě masakru je pomník se jmény obětí, který tyto hrůzy stále připomíná.“

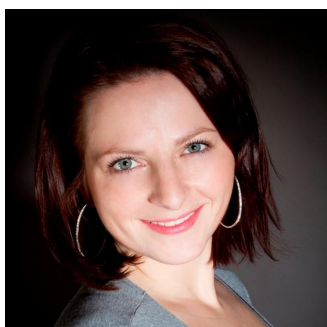
Text a foto: P. Hroník

VÝROČÍ KVĚTNOVÝCH UDÁLOSTÍ NA KLDNĚ

MEZINÁRODNÍ RAVENSBRÜCKÝ VÝBOR (IRK) 17. - 22. dubna 2013, BERLÍN

Mezinárodní raven-
sbrucký výbor zasedl ke
svému každoročnímu se-
tání tentokrát v Berlíně.
Program byl velmi náročný
a to vzhledem k tomu, že
setkání bylo spojené rov-
něž s účastí na 68. výročí
osvobození koncentračního
tábora Ravensbrück.

V hlavní zprávě, kterou
přednesla paní Inse Esche-
bach, ředitelka KT Raven-
sbrück, zazněla zejména
informace o otevření nové,
hlavní expozice, která by-
la představena veřejnosti
21. dubna 2013 za účasti
mnoha významných hostů
z řad německé vlády, ale i

za přítomnosti bývalých
vězenkyň. Paní ředitelka
výboru ukázala mnoho
fotografií z nové expozice.
Nalezneme zde napří-
klad 1500 miniaturních
předmětů, které si samy
ženy vytvořily v táboře.
Jako příklad uvádím čajo-
vý servis vyrobený

pokrač. ze strany 6 ...MEZINÁRODNÍ RAVENSBRÜCKÝ VÝBOR...

z rybích kostí, nebo rtěnku, která mohla pomoci vězenkyním k přežití. Červené rty totiž znamenaly, že se žena těší zdraví a tudíž nebyla zařazena do transportu smrti. Některé země rovněž aktualizovaly seznamy zavražděných osob v Ravensbrücku. Dále v projevu zaznělo, že v roce 2011 musel zaniknout Růžový sad před Zdi národů. Při údržbě sadu a výměně zmrzlých keřů byly nalezeny na místě záhonů ostatky mrtvých. Zákłady sadu byly položeny lidickými ženami v roce 1958, kdy přivezly a osobně zasadily první keře. Později Francouzky iniciovaly vznik sadu. Sestra Havlůjová na prosbu paní ředitelky dovezla do Ravensbrücku sazenici růže „Gloria Dei“ z Lidic a společně s růží z Francie byla zasázená do nově vzniklého prostoru pro malý, ale symbolický sad. Na nový sad v původní velikosti by bylo zapotřebí 200 000 Euro, které momentálně Památník nemá. V souvislosti s tím byla vytvořena kratší výstava „Růže v Ravensbrücku“, která je umístěna ve výstavních prostorech tábora. Paní ředitelka dále ve svém projevu vyzdvihla, j a k o j e d n u z nedůležitějších akcí loňského roku, odhalení pamětní desky lidickým ženám na Zdi národů. Dále přítomné členky výboru informovala o získané dotaci na zbourání větší části po válce postavených budov Sovětskou armá-

dou. Zachována bude pouze jedna budova, která bude připomínat poválečnou historii tábora i okolí.

Prezidentka IRK Anette Chalut informovala o tom, že v příštím roce by se konference měla konat na Ukrajině. Další informace byla, že ve funkci prezidentky bude působit do roku 2015, poté navrhuje za svou zástupkyni Slovenku, paní Evu Bäckerovou, která byla vezněna ke k o n c i v á l k y v Ravensbrücku se svou matkou a sestrou, která pobyt v táboře nepřežila.

Zprávu za české ravenbrücké ženy přednesla v německém jazyce Gabriela Havlůjová, která zde byla jako delegátka za ČR společně s dcerou ravenbrücké vězenkyně Kateřinou Kočkovou. V příspěvku byly vyzdviženy zejména akce související s lidickými ženami. Byla oceněna jejich přednášková činnost pro studenty a další zájemce o tragickou historii Lidic. Dále informovala přítomné o návštěvě německé prezidentky Joachima Gaucka v Lidicích a v neposlední řadě promluvila i o pamětní desce lidickým ženám, kterou se podařilo na 70. výročí příjezdu lidických žen do Ravensbrücku umístit na Zdi národů.

Členky IRK velmi pozdravují zejména lidické ženy a děti, které se v minulých letech zasedání zúčastňovaly. Rovněž vzpomínaly na zasedání IRK, které se konalo

v Lidicích v roce 2004.

Zasedání se zúčastnily delegátky z Francie, Německa, Španělska, Itálie, Holandska, Rumunska, Ukrajiny, Slovenska, Rakouska a České republiky.

Text a foto: G. Havlůjová

Foto: přeživší ravenbrückého tábora.

Foto: ravenbrücký výbor, většinou tvořený z potomek vězenek

Adresa
Nám. 17.listopadu 2840
272 01 Kladno
Telefon: 720237044
E-mail: ovcsbs.kladno@gmail.com
Zpravodaj pro vás připravil
předseda ZO ČSBS Kladno,
Petr Hroník

Blahopřejeme našim jubilatům:

KVĚTEN

Br. Radek ČERVENKA (45)
Br. JUDr. Jiří GLOS (74)
Br. Bc. Martin SLAVÍK (33)
Br. Václav VACÍK (88)

ČERVEN

S. Blanka URBANCOVÁ (77)
Br. Ladislav NÁPRSTEK (86)
Br. Petr HRONÍK (37)
Br. Andrej CABAN (88)
Br. Martin FILIPPI (37)
S. Věra LOMIČKOVÁ (92)

Český svaz bojovníků za svobodu je dobrovolné, nestranné a nezávislé občanské sdružení, které sdružuje účastníky národního boje za osvobození ve druhé světové válce jakož i jejich rodinné příslušníky a pozůstalé po nich počínaje 15. rokem jejich věku. Individuálními členy ČSBS se mohou stát i ostatní občané, bez rozdílu jejich politické příslušnosti a náboženského vyznání, kteří souhlasí s posláním ČSBS a jeho stanovami. Individuální členové ČSBS ve věku mezi 15-ti až 18-ti roky, mají na jednáních orgánů ČSBS hlas poradní. Jako kolektivní členové se členy ČSBS mohou také stát, demokratické organizace (občanská sdružení, spolky, atp.), působící v České republice nebo v zahraničí, jejichž činnost naplňuje ideu Svazu a to na základě Smlouvy o kolektivním členství uzavřené mezi ÚV ČSBS a vedením předmětného občanského sdružení (spolku, atp.).

Naše webové prezentace

BLOG

<http://ovcsbskladno.blogspot.com/>

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/ovcsbs.kladno>

WEBOVÉ STRÁNKY

<https://sites.google.com/site/csbskladno/>

Stalingrad - Miloslav Jenšík

Jedni tam bránili svou
vlast, druzí tam neměli
co pohledávat a
v konečném důsledku
právem sklidili, co sami

zaseli. Tvrdé, leč pravdivé konstatování, které na faktech dokládá každé slovo, každá věta nejnovější knihy z pera Miloslava Jenšíka, prostě nazvaná Stalingrad. Lakonický název příznačně doplňuje podtitul – Každý dům, každé okno, každý kámen.

Sedm desítek let letos uplynulo od oněch krví prosáklých dní a přesto má čtenář při čtení Jenšíkovy knihy pocit, že ve

vzduchu je pořád cítit pach spáleného lidského masa, pach krve, že slyší řev tanků či smrtonosnou „píseň“ legendárních špaginů, před nimiž Němci měli obrovský respekt.

Knihu můžete objednat: www.pssp.cz; tel/fax: 222 718 046, e-mail: pvs@ms.ipnet.cz; nebo na adrese PVS, P.O.BOX 142, 130 37 Praha 3.